

DECIZIA NR. xx

din data de xx.xx.2021

privind soluționarea contestației formulate de societatea

XX SRL

înregistrată la D.G.R.F.P XX sub nr. XX/xx.xx.2021.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice XX a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX - Serviciul Inspecție Fiscală, prin adresa nr. xx/xx.xx.2021, înregistrată la D.G.R.F.P. XX sub nr. XX/xx.xx.2021, cu privire la contestația formulată de societatea **XX SRL, CUI RO28632260**, cu sediul în str. xx, nr. xx, Mun. XX, jud. XX, reprezentată de administratorul judiciar XX SPRL, cu sediul în str. xx, nr. xx, biroul xx, Mun. XX, jud. XX.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XX/xx.xx.2021, emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. XX/xx.xx.2021 prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de xx lei reprezentând Impozit pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270, alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere în data de **xx.xx.2021**, conform copiei confirmării de primire aflată la dosarul cauzei, și data transmiterii contestației prin serviciul de curierat rapid din **xx.xx.2021**, așa cum rezultă din documentația depusă de societate în urma solicitării prin adresa nr. XX/10.09.2021.

Constatând ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art.269 și art.272, alin.(2), lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, D.G.R.F.P. XX prin structura specializată, este investită legal să soluționeze contestația formulată de societatea XX SRL.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XX/xx.xx.2021, emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. XX/xx.xx.2021 prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de xx lei societatea XX SRL solicită anularea acesteia din următoarele motive :

Societatea arată că singurul motiv al organului de control pentru care nu a acceptat la deducere suma de xx lei reprezentând daune interese a fost că societatea

beneficiară ZZ GmbH nu mai avea dreptul să impute acestea, daunele fiind mai vechi de un an.

Petenta consideră că înregistrarea acestor facturi de despăgubire a fost corectă având în vedere că valoarea de xx lei reprezintă doar 0,53% din totalul veniturilor din exploatare și nu consideră o corectă decizie obligatorie la plata unui impozit pe profit suplimentar de xx lei.

În susținerea celor afirmate societate învederează faptul că și în cuprinsul punctului de vedere transmis pentru discuția finală, și în considerentele Deciziei nr. xx/xx.xx.2021, emisă de D.G.R.F.P. XX, sa prevăzut că „în condițiile în care valoarea rebuturilor este cuprinsă în prețul prelucrării și facturata beneficiarului, aspect reținut la punctul 7 din contract este justificată recuperarea de către beneficiar a prejudiciului creat, mai ales că acest lucru este prevăzut de punctul x din contractul de prelucrare în lohn nr. xx/xx.xx.2008 și actul adițional xx/xx.xx.2012, iar art.1169 și art.1170 din Legea 287/2009 privind Codul Civil prevăd că dacă sunt respectate limitele impuse de lege, conținutul contractului este cel stabilit de către părți în exercitarea principiului libertății contractuale”.

Cu privire la aplicabilitatea termenului de prescripție de 1 an înscris la art.11 din Contractul Cadru de prelucrare încheiat la data de xx.xx.2008, petenta invocă prevederile art. 2512, alin.1-3 din Codul Civil, și totodată arată că caracterul de părți afiliate al părților contractante nu poate fi înlăturat și nici caracterul obligatoriu al contractului între părți, voința părților contractante nu poate fi modificată printr-o decizie a organului fiscal de control.

Petenta menționează că prescrierea sumei la care se referă organul de control nu ar fi putut efectuată decât cu aprobarea Adunării Generale a Asociaților, din care făceau parte societăți din Grup, astfel încât o eventuală Hotărâre AGA ar fi fost contrară intereselor comerciale.

Nici societatea XX XX SRL nu ar fi avut un interes în invocarea prescripției întrucât ZZ GmbH era unicul client și o astfel de decizie ar fi dus la vătămarea iremediabilă a relației de afaceri.

Societate menționează că piesele în cauză nu au fost excluse de la sistemul complex de verificare care avea loc la nivelul fabricii din Germania, nu poate fi determinat în mod exact termenul de la care ar fi trebuit să înceapă să curgă un eventual termen de prescripție, cu atât mai mult cu cât remanierele pe care era obligat să facă societatea XX XX SRL erau făcute doar în momentul în care nu se afecta producția în curs, astfel încât toate aceste piese erau înregistrate în sistem ca și piese de remaniat, dar momentul remanierii putea fi stabilit abia ulterior.

Luând în considerare toate cele de mai sus, petenta susține că actul administrativ fiscal emis este netemeinic, motiv pentru care solicită anularea acestuia.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XX/xx.xx.2021, emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. XX/xx.xx.2021 s-a stabilit în sarcina societății XX SRL obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de xx lei reprezentând impozit pe profit ca urmare a următoarelor constatări:

În urma verificării, documentelor financiar contabile organele de inspecție fiscală au constatat că din fișa cont 658 „alte cheltuieli de exploatare” societatea în calitate de prestator în perioada analizată a suportat costuri cu piesele rebutate în valoare de xx lei, conform facturilor emise de către beneficiar. Din fișa cont și situația lunară a cantităților cu rebuturi, organele de inspecție fiscală nu au putut stabii corelații

deoarece în facturile emise de către beneficiar rezultă că sunt cuprinse și piese rebutate din perioade anterioare.

Organul de control a solicitat prin sondaj facturi reprezentând cheltuieli cu rebuturi luând ca baza de sondare sume mai mari de xx euro (valoarea facturii emisa de către ZZ GmbH). Astfel, prin emailul din data de xx.xx.2021 au fost solicitate facturile emise de către ZZ GmbH în luna septembrie 2016, respectiv factura nr.xx/xx.xx.2016 și factura nr. xx/xx.xx.2016 în valoare de xx euro, respectiv de xx euro.

Prin răspunsul dat în data de xx.xx.2021 societatea a transmis în format PDF facturile nr.xx/xx.xx.2016 și factura nr. xx/xx.xx.2016 împreună cu anexe, documente solicitate la rândul acestora de la arhivă, deoarece societatea este în faliment și nu mai deține personal administrativ.

În urma analizării documentelor transmise de societate, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea XX XX SRL în condițiile contractuale ar fi putut refuza plata sumelor despăgubitoare către ZZ GmbH, piese rezultate din piese rebutate mai vechi de un an și nu ar mai fi înregistrat în contabilitate costuri suplimentare în sumă de xx lei (qq buc x yy euro, qq buc x yy euro, qq buc x yy euro) x xx lei/euro, astfel organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozit pe profit în suma de xx lei ($xx \cdot 16\%$).

III. Luând în considerare constatările organului fiscale, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice XX prin structura specializată de soluționarea contestațiilor este de a stabili dacă societatea datorează obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de xx lei, în condițiile în care argumentele și documentele depuse de acesta în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, urmare a deschiderii procedurii de insolvență cu privire la societatea XX XX SRL, A.J.F.P. XX a desfășurat activitate de control pentru perioada anterioară insolvenței, care a fost finalizată prin încheierea Raportului de inspecție fiscal nr.xx/xx.xx.2020 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.xx/xx.xx.2020 privind obligațiile suplimentare datorate bugetului de stat consolidate de către societatea debitoare, în cuantum de xx lei, reprezentând TVA și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoanele juridice nr. xx/xx.xx.2020 fiind stabilite obligații suplimentare reprezentând impozit pe profit în cuantum de xx lei.

Împotriva acestor acte societatea XX XX SRL a formulat contestație, iar prin Decizia xx/xx.xx.2021 s-a dispus desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. xx/xx.xx.2020 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de A.J.F.P. XX în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. xx/xx.xx.2020, în cea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de xx lei.

Drept consecință, un nou control a fost realizat în perioada xx.xx.2021 - xx.xx.2021 de către A.J.F.P. XX - Activitatea de inspecție fiscală care a fost finalizat prin întocmirea Raportului de inspecție fiscal nr. F-BV nr.xx/xx.xx.2021 care a stat la

baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XX/xx.xx.2021 prin care au fost stabilite obligații suplimentare de plată reprezentând impozit pe profit în cuantum de xx lei.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că din fișa cont 658 „alte cheltuieli de exploatare” societatea în calitate de prestator în perioada analizată a suportat costuri cu piesele rebutate în valoare de xx lei, conform facturilor emise de către beneficiar. Din fișa cont și situația lunară a cantităților cu rebuturi organele de inspecție fiscală nu au putut stabili corelații deoarece în facturile emise de către beneficiar rezultă că sunt cuprinse și piese rebutate din perioade anterioare.

În urma analizării documentelor transmise de societate, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea XX XX SRL în condițiile contractuale ar fi trebuit să refuze plata sumelor despăgubitoare către ZZ GmbH, piese rezultate din piese rebutate mai vechi de un an și nu ar mai fi înregistrat în contabilitate costuri suplimentare în sumă de xx lei (xx buc x yy euro, qq buc x yy euro, qq buc x yy euro) xx lei/euro, astfel organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozit pe profit în suma de xx lei ($xx \cdot 16\%$).

În drept, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) și art 25. alin.1 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 19 - Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

Art. 25 - Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.”

iar la pct. 13 din Normele metodologice aprobate prin H.G. 1/2016, se precizează că:

“13. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul desfășurării activității economice, fără a se limita la acestea, următoarele:

[...]

j) cheltuielile reprezentând dobânzi penalizatoare, penalități și daune-interese, stabilite în cadrul contractelor încheiate, în derularea activității economice, cu persoane rezidente/nerezidente, pe măsura înregistrării lor;”

Din prevederile legale citate anterior se reține că baza impozabilă pentru stabilirea impozitului pe profit se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar cheltuielile cu daune - interes stabilite în cadrul contractelor încheiate între părți sunt deductibile pe măsura înregistrărilor.

Societatea arată că singurul motiv al organului de control pentru care nu a acceptat la deducere suma de xx lei reprezentând daune interese a fost că societatea beneficiară ZZ GmbH nu mai avea dreptul să le impute acestea, daunele de interes fiind mai vechi de un an.

Cu privire la aplicabilitatea termenului de prescripție de 1 an înscris la art.11 din Contractul Cadru de prelucrare încheiat la data de xx.xx.2008, petenta invocă prevederile art. 2512, alin.1-3 din Codul Civil, și totodată arată că caracterul de părți afiliate al părților contractante nu poate fi înlăturat și nici caracterul obligatoriu al contractului între părți, voința părților contractante nu poate fi modificată printr-o decizie a organului fiscal de control.

Referitor la susținerile petentei în cauză sunt aplicabile prevederile art.6, art.7 alin. 3 - 4, art.55 alin.2 - 3, art. 113, art. 118 alin.5, art. 72 și art.73 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează :

„Art. 6 - Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. [...]

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

Art. 7 - Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

[...]

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Art. 55 - Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de constatări la fața locului;

e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

Art. 113 - Obiectul inspecției fiscale

(1) *Inspekția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale”.*

Art.118 Reguli privind inspekția fiscală

[...]

(5) *Inspekția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă.”*

Art. 72 Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. în cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.

Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) *Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*

(2) *Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.”*

Din analiza prevederilor legale mai sus explicitate, se reține că organele de inspekție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze **relevanța stărilor de fapt fiscale** și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a **situației fiscale** a contribuabilului, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale, organul fiscal fiind cel care decide asupra felului și volumului examinărilor, **în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.**

De asemenea, inspekția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil.

Având în vedere cele de mai sus, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că pentru stabilirea cât mai corectă a stării de fapt fiscale a contribuabilului supus verificării, organele de inspekție fiscală au analizat, în vederea clarificării situației de fapt, documentele prezentate de societate, respectiv Contractul Cadru de prelucrare încheiat la data de xx.xx.2008, prin care părțile contractante de comun acord au prevăzut la art.11 că „*Toate pretențiile Beneficiarului - indiferent din ce cauze juridice - se prescriu în 12 luni. Pentru pretențiile de despăgubire conform punctului 10 c) fraza a doua a - d, sunt valabile termenele legale. Termenul de prescripție se va prelungi pe perioada lucrărilor de reexecutare.*”

Întrucât, din constatările proprii și informațiile primite, au rezultat unele elemente concludente care să ateste circumstanțele operațiunilor economice supuse verificării, organele de inspekție fiscală au apreciat în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, **relevanța stărilor de fapt fiscale**, din analiza constatărilor redată în cuprinsul actelor de control atacate nerezultând elemente privind nerespectarea de către organele de control a principiilor fiscale și a normelor de procedură.

Totodată în soluționarea cauzei trebuie avute în vedere și prevederile art.14 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform căruia :

„Art. 14 - Prevalența conținutului economic al situațiilor relevante din punct de vedere fiscal

1. Veniturile, alte beneficii și elemente patrimoniale sunt supuse legislației fiscale indiferent dacă sunt obținute din acte sau fapte ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale.

2. Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora.

3. Organul fiscal stabilește tratamentul fiscal al unei operațiuni având în vedere doar prevederile legislației fiscale, tratamentul fiscal nefiind influențat de faptul că operațiunea respectivă îndeplinește sau nu cerințele altor prevederi legale.”

Având în vedere dispozițiile legale mai sus menționate, rezulta că în vederea determinării și clarificării stării de fapt fiscale, a realității faptelor care generează raporturi juridice ce cad sub incidența legii fiscale, organul de inspecție fiscală poate administra mijloacele de probă prevăzute de art. 55 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având libertatea administrării și aprecierii acestora, ținând cont de forța lor probantă.

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale revine organului fiscal în situația în care acesta emite o decizie de impunere.

În speță organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că suma de xx lei reprezentând daune-interese plătită de societatea XX XX SRL societății ZZ GmbH nu este cheltuială deductibilă având în vedere că chiar cele două societăți prin semnarea Contractul Cadru de prelucrare încheiat la data de xx.xx.2008, au stabilit ca toate pretențiile societății ZZ GmbH „- indiferent din ce cauze juridice - se prescriu în 12 luni.”

Prin urmare, contrar susținerilor petentei, organele de control au stabilit în mod legal suma de xx lei reprezentând impozit pe profit ca datorată, întocmai având în vedere situația de fapt fiscală și prevalența conținutului economic constatată în timpul inspecție fiscale analizând toată documentația pusă la dispoziția echipei de inspecție fiscală de societatea XX XX SRL.

În concluzie, argumentele petentei conform cărora aspectele privind caracterul de părți afiliate al părților contractante nu poate fi înlăturat și nici caracterul obligatoriu al contractului între părți, sau că prescrierea sumei la care se referă organul de control nu ar fi putut efectuată decât cu aprobarea Adunării Generale a Asociaților, din care făceau parte societăți din Grup, astfel încât o eventuală Hotărâre AGA ar fi fost contrară intereselor comerciale, nu pot fi luate în considerare la soluționarea cauzei având în vedere că în conformitate cu prevederile legale enunțate anterior, organele de inspecție fiscală au stabilit tratamentul fiscal al operațiunilor având în vedere prevederile legislației fiscale, tratamentul fiscal nefiind influențat de faptul că operațiunea respectivă îndeplinește sau nu cerințele altor prevederi legale.

Prin prisma celor reținute mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în materie în vigoare pentru perioada emiterii actului administrativ fiscal contestat, se reține că în mod legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în

sarcina societății XX SRL, obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de xx lei reprezentând impozit pe profit, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art.279 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de societatea XX SRL.

Față de cele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate , se :

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de societatea XX SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. XX/xx.xx.2021, emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. XX/xx.xx.2021 prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de xx lei reprezentând Impozit pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul XX în termen de 6 luni de la data comunicării, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

DIRECTOR GENERAL